

der ere saa store, at man skal bære dem alene, Beskæmmelser saa tyngende, at de ikke kunne stilles frem for nogen. Jeg troede egentlig, at det ærede Medlem slet ikke havde betroet sig til nogen, men nu høre vi ham i Dag tilstaa, at han dog har aabnet sit Hjerte for to af Højres Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og saa sin gamle, prøvede Ven, det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), men ellers havde Højre ikke vidst noget om det affejende Svar, som det ærede Medlem fra Frederiksværk havde faaet af den højtærede Konseilspræsident. Det er sikkert en meget stor Fejl, for havde Højre faaet det at vide, havde vi været forskaandede for disse Forhandlinger i Dag og i de senere Dage og sikkert ogsaa for den Ministerkrise, som nu maaske forestaar. Det skete altsaa ikke, men jeg synes i alt Fald, det var i høj Grad urigtigt af det ærede Medlem fra Frederiksværk, at han ikke meddelte det til den Mand, der skulde staa som Højres officielle Ordfører, men ganske rolig lod Højres Finanslovsordfører leve i Uvidenhed om de virkelige Forhold og derfor blev Vidne til, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) gik saa frygteligt i Vandet, som han gjorde forgangen Dag. Det bliver naturligvis en Sag mellem, hvad den højtærede Konseilspræsident kalder Højres første og andet militære Medlem, de maa afgøre, hvorledes de ville klare det.

Vi staa altsaa nu overfor den Kendsgerning, at der mellem Forligsmagerne er kommet Strid, at de gamle Venner, Højre paa den ene Side og de sammensmeltede Regeringspartier paa den anden Side, ere geraadede i en meget heftig Strid med hinanden. Jeg tror ikke, denne Strid vil blive af lang Varighed, jeg tror, at det skilte nok atter vil samles, og det saa meget mere, som det Samliv, de have ført med hinanden, har sat sin Frugt, og denne Frugt kende vi alle, det er Forliget. Det er ganske vist et grimt, et forslugent Barn, de have sat ind i Verden; at de i Øjeblikket genere sig over dette Barn, forstaar jeg godt; at ingen af dem vil kendes ved det, er saare naturligt, men trods alt er det dog deres Barn, dette Forlig, og jeg tror alligevel, at dette Forlig vil føre dem sammen igen. Selv om de i Øjeblikket ere i Totterne paa hinanden, tror jeg, det ikke vil vare længe, før de atter blive nødte til at forenes, til at slutte sig sammen.

Jeg vil saa gerne sige et Par Ord med Hensyn til den forestaaende Afstemning.

Højre har, som jeg sagde før, naturligvis to Forslag ved denne Lejlighed, mindre kan ikke gøre det, men det er ikke Socialdemokratiets Mening at ville stemme for disse Forslag, det maa være Højres egen Sag, det kommer ikke os ved. Derimod foreligger der to andre Forslag, et stillet af Socialdemokratiet og et af de Radikale. Vi fra vor Side ønske selvfølgelig, at det maatte blive vort Forslag, der maatte blive gennemført, men bliver det ikke det, ere vi villige til at stemme for det Forslag, der er stillet af de Radikale. (*Birck*: Men hvis de Radikales Forslag stilles først til Afstemning?) Det faa vi at se, naar Afstemningen kommer. Men saadan gaar det vel ikke, for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) har næsten altid for Skik at tage sine Ændringsforslag tilbage, og det sker nok ogsaa ved denne Lejlighed.

Jeg vil saa til Slutning rette et Spørgsmaal til Regeringspartiet, de tre Venstregrupper: „de 27“ og de to Gange 11. Det undrer mig, at de ikke have stillet Forslag om et Tillidsvotum til det nuværende Ministerium. Det vilde dog være en saare naturlig Ting, om de, naar de se deres Regering stærkt angreben, og der bliver stillet forskellige Forslag om Mistillidsvota op imod den, sluttede sig sammen og stillede Forslag om et Tillidsvotum til deres Ministerium. Ved lignende Lejligheder som denne have de Herrer stillet saadanne Forslag. Jeg vil spørge dem, af hvilken Grund de ikke have gjort det. Tvilde de maaske om, at de kunne faa et saadant Forslag vedtaget, eller hvad er Grunden til, at de ikke tør vove at stille Forslag om et virkeligt, positivt Tillidsvotum til deres eget Ministerium?

Ellinger: Jeg skal ikke blande mig i de Stridigheder, der have staaet i disse Dage angaaende de Forhandlinger, der have været førte mellem det ærede Medlem fra Veringe (*Lindø*) og det ærede Medlem fra Frederiksværk (*Parkov*). Det er jo ganske interessant at høre, at den højtærede Konseilspræsident siger her i Tinget, at det var ham ligegyldigt, om Højre gav sin Tilslutning til Ministeriets Dannelselse eller ej, thi han vilde have dannet det under alle Omstændigheder, hvorimod det ærede Medlem fra Veringe (*Lindø*) her erklærer, at „vi“ — altsaa han og hans Venner — fandt det nødvendigt for Ministeriets Dannelselse, at der kom en saadan Tilslutning. Efter hans Mening vilde det altsaa være umuligt for Grev Holstein at danne et Ministerium uden